

Jan 14,6: „Já jsem ta cesta, pravda i život.“

O jednom řeckém filosofovi se vypráví, že prý večer při chůzi pozoroval hvězdnou oblohu a spadl přitom do studny. Viděla to jedna služka a vysmála se mu. Její smích je slyšet napříč dějinami. Je to smích lidí, kteří se nikdy nedívají vzhůru, umějí se dobře orientovat ve světě, život mají vyřešený a otázky zodpovězené. Naopak lidé, kteří se rádi dívají na nebe, budou zřejmě v tomto světě vždy tak trochu pro smích. Přiznám se, že mám obavu z lidí, kteří se nikdy na nebe nedívají, je jim vše jasné a umějí odpovědět na každou otázku, ať už názorově stojí kdekoli. Lidi je možné z určitého pohledu rozdělit do dvou kategorií: na ty, kteří stojí, a na ty, kteří jdou. Ty druhé poznáte snadno: něco pořád čtou, nad něčím přemýšlejí a stále jako by někam šli. Když se na takového člověka podíváte pozorně, i když stojí nebo sedí, vidíte uvnitř něho jiného člověka, který někam kráčí. To ovšem neznamená, že by jedni byli dobří a druzí ne. V pomyslném stoupání na horu se první zastavili možná na velmi vysokém místě s dobrým výhledem a teď se dívají po krajině, zatímco jiní se plahočí kdesi dole nebo se plácají v nějakém bahně. Někteří znovu a znovu padají pod tíhou slabosti, jenomže jdou, zatímco ti druzí prostě stojí.

Možná není ani tak důležité, kde přesně se člověk zastavil, jako to, jestli kráčí, nebo ne. Někteří už mají všechny svoje problémy dávno za sebou a teď se s obětavostí zabývají udílením dobře míněných rad a životních ponaučení, zatímco druzí si stále kladou otázky a tuší, že věci nejsou tak jednoduché, jak se zdají být.

Proto se tak často dočteme v dobré duchovní literatuře, že život je nikdy nekončící cesta a každý, kdo hledá Boha, stoupá na horu. Křesťan má být na cestě. Myslím, že není vůbec náhoda, že sám zakladatel křesťanství mluvil o sobě jako o cestě.

Pavel Janošík

Kalendář akcí ve sboru a v církvi

27. - 30.9. **Radujme se vždy společně – oslavy 100. výročí založení církve (Pardubice)**
5. - 6.10. **Sborová brigáda – úprava farního dvora**
7. 10. **Díkůčinění – bohoslužby s vysluhováním večere Páně**
- 14.10. **Návštěva f. Aleše Mosteckého, bohoslužby a rozhovor o personálním fondu. Sborový den s Alešem Mosteckým (bohoslužby, přednáška na téma: „Již 25 let s Personálním fondem...“, společný oběd)
Aleš Mostecký (1973) – farář v Dvoře Králové nad Labem, člen Správní rady Personálního fondu, ženatý, 5 dětí, skaut**
- 20.10. **Sborový zájezd – Za břidlicí v Zálužném a ve vojenském prostoru Libavá**
- 26.-31.10. **Podzimní Travná**
- 3.11. **Drakiáda**
9. - 11.11. **Ostravské listopadání (tradiční hudební minifestival nejen pro mládež)**
23. - 25.11. **Víkendovka dětí a mládeže**
1. - 2.12. **Adventní výtvarná dílna s přespáním na faře**

Oprava farního dvora

Začátkem října, ve dnech 4. - 6. 10., proběhne dlouho plánovaná renovace části farního dvora. Cílem rekonstrukce je odvodnění prostoru před garážemi, kde se po dešti tvoří kaluže, dále pak oprava příjezdové cesty a dláždění zatravnovacími dlaždicemi. Rádi bychom celou rekonstrukci provedli co nejúsporněji a tedy část prací udělali svépomocí. Výkopové práce bude dělat firma pomocí bagru, dláždění bude na ochotných členech sboru. Tímto vyzýváme všechny, kteří chtějí přiložit ruku k dílu v pátek odpoledne 5.10. a především pak v sobotu 6.10., aby se přihlásili u Ivana Domese. Bude vítáno i občerstvení pro brigádníky.

Ivan Domes

Historie sboru.

Čas strašně rychle utíká, vzpomínáte si na naše setkání 4. února 2018, kdy jsme si připomínali sedmdesát let od založení sboru? Jedněmi z mnoha našich milých hostů byli i manželé Veselí, což je syn prvního faráře sboru bratra Karla Veselého s manželkou. Při této příležitosti nám půjčili sešit, kde bratr farář shrnul své vzpomínky.

Jsem vděčný za to, že jsem se s br. farářem Veselým mohl setkávat, v Opavě mne ještě křtil (na to si nepamatuji), ale byl „mým“ dlouholetým farářem v Ostravě a velmi jsem, mimo jiné, obdivoval jeho systematickosti. Vše si po celou dobu své farářské služby zaznamenával, vedl si statistiky.

Sešit, který nám propůjčil jeho syn Pavel, je srozumitelně a přehledně vedený. Historická paměť je někdy opomíjena, ale je velmi důležitá nejen pro minulost, ale i pro přítomnost a budoucnost sboru.

Děkujeme sestře Helence Domesové, že se chopila prepisování těchto pamětí. Není to jednoduchá práce, dnes už máme přepsaných sto stránek! Rádi využijeme prostoru v našem Zpravodaji, kde budeme zveřejňovat některé části vzpomínek. Vzpomínek na zakládání opavského sboru, vzpomínek věrného služebníka Ježíše Krista, vzpomínek, které by neměly být jen historií, ale také impulsem pro naši budoucnost. Jsme povinováni udržet dědictví otců i pro další generace.

V dalších Zpravodajích tedy budou vycházet určité frakce vzpomínek bratra faráře Veselého. Nejsme schopni vše uveřejnit, je toho mnoho a bylo to čtení pro více generací. Rádi bychom paměti br. Karla Veselého vydali knižně. To ovšem znamená, že o ně bude zájem a že se výtisky prodají. O verzi tištěných vzpomínek ještě budeme diskutovat s Pavlem Veselým, který má autorská práva. Budeme také jednat s naším knihkupectvím Kalich.

Pokud byste již dnes měli zájem o knihu vzpomínek, prosím, dejte vědět na e-mailovou adresu: opava@evangnet.cz, jako předmět napište „kniha.“

Podle zájmu pak staršovstvo sboru rozhodne, jakým způsobem budou paměti vydány. Nabízíme několik částí ze vzpomínek jako ochutnávku:

Jakmile jsme se usadili v Opavě v novém bytě, ihned jsem se začal starat o to, abych zjistil počet evangeliků v Opavě a okolí, abychom mohli podat synodní radě žádost o vyhlášení Opavy

samostatným sborem. Hned po nastěhování jsme šli (já a manželka) na oblašovací oddělení Národního výboru města Opavy (MěNV – Opava), kde jsem požádal úřednici, která vedla oblašovací oddělení, aby nám dovolila „projít“ přihlašovacími kartami, na nichž tehdy ještě bylo uváděno náboženské vyznání. Na těchto kartách ovšem bylo uvedeno i datum a místo narození a bydliště, tedy všechny údaje potřebné pro sborovou kartotéku. Do konce srpna jsme chodili na oblašovací úřad dopoledne i odpoledne a vypisovali si evangeliky českobratrského vyznání i členy denominací (Jednota českobratrská, křesťanské sbory, adventisté, baptisté). V této práci jsme pokračovali i přes zůří. Dobruš(=?=Dobromila) v zůří již učila na škole ve Slavkově u Opavy, takže mi pomáhala jen odpoledne, když měla volno. Prošli jsme 10 – 12 tisíc občanských přihlášek, z nichž jsme zjistili okolo 750 členů naší církve (včetně dětí).

Volba prvního staršovstva dne 14. 3. 1948

Při prvním výročním sborovém sbromáždění dne 14. 3. 1948 bylo zvoleno první staršovstvo sboru. Kurátorem byl zvolen br. Stanislav Baťa, okresní soudce z Opavy, dosavadní předseda kazatelské stanice. Místokurátorem byl zvolen br. Jaroslav Brodský, výrobce cementového zboží, pokladníkem br. Josef Kadlec, obchodník, jednatelem a zapisovatelem br. Lambert Pelan, soudní úředník v.v. Předsedou staršovstva jsem byl zvolen já. Dalšími členy staršovstva byli zvoleni: br. Rafaj, br. Patka(?) Jablonský, br. Slováček, br. Kubečka, br. Plachý, ses. Hromadová, ses. Čamková(?), ses. Volkmerová. Kdo byli náhradníky si již nevzpomínám. (Podle sborové kroniky: Václav Báša, Ing. Břetislav Choděra, Gustav Novák, František Patka, Vodíček a J., JUC. Vondráček František.) Bylo to dobré staršovstvo, které mělo zájem o růst sboru; pracovalo se mi s ním dobře a nedošlo nikdy k žádnému nedorozumění. Zejména br. kurátor Baťa a br. pokladník Kadlec byli výborní lidé, s nimiž jsem si dobře rozuměl a měli jsme se navzájem opravdově rádi.

Vidím, že mám před sebou ještě mnoho psaní, mám-li v těchto pamětech zachytit celou svou kazatelskou (farářskou) činnost. Vždyt jsem byl v činné službě do 30. 4. 1984 – tedy 46 let, a po odchodu do důchodu jsem vypomáhal v Praze – několikrát za rok – podle potřeby v různých sborech. Mám tedy před sebou ještě 33 roků, o nichž bych se měl aspoň stručně zmínit. Musím tedy být stručný a omezit se jen na statistická sborová data, která by mohla posloužit mladým lidem k informaci, jak sborový život vypadal a jak se měnil po druhé světové válce, zejména pod státním dohledem, který byl uzákoněn v 50. letech v socialistické ČSSR.

Tedy tolik jako ochutnávka kus historie opavského sboru. Samozřejmě nemůžeme opomíjet práci dalších kazatelů a mnoha laiků. Díky za všechny věrné služebníky v opavském sboru. Někteří jsou viditelní, někteří méně, ale všem nám jde o to, aby osvobozující zvěst Kristova evangelia zněla v našem městě nadále.

Antonín Plachý

Rozhovor s naší sestrou Simonou Kopeckou

1. Do našeho sboru jsi vstoupila v dospělosti. Proč jste si tehdy s Markem (manželem) vybrali opavský sbor? Čím Vás tehdy zaujal?

Do opavského sboru jsme se dostali více méně náhodou. Když jsme se přestěhovali z Prahy do Ostravy (respektive do Vřesiny, vesnice u Poruby), hledali jsme sbor, ve kterém by nám bylo dobře. Z Prahy jsme byli dosti „rozmazlení“ –

tam jsou sbory pomalu na každém rohu a velmi dobře dosažitelné, co se týče vzdálenosti. Teď jsme stáli před otázkou, kam jít. Možnosti byly Ostrava, Opava, Nový Jičín, Střítež nad Bečvou (kde byl farářem Vladimír, Markův tatínek, a Marek v něm vyrostl). Co se týče vzdálenosti, do nejužšího výběru se dostala Ostrava a Opava a ve finále zvítězila Opava, protože Marek se s farářem Honzou Lukášem a jeho rodinou znal osobně. Mě

nejvíce ovlivnily dvě věci - vánoční hra, kterou jsem jako první viděla v kostele (hrálo v ní tenkrát staršovstvo a Tonda Plachý byl nepřehlédnutelný) a potom

vánoční večírek pro děti, kdy program pro děti dělal David Šrom a já si celou dobu povídala s Vilkem Kušnírem. Ta vřelost, otevřenost, zájem a společenství pro mě byly velmi důležité, protože po letech v Praze jsme byli téměř bez kontaktů. V opavském sboru jsem se cítila jako bych Vás znala léta.

2. Jsi velmi aktivní žena. Kterou činnost v současné době nejraději vykonáváš?

No, aktivní asi jsem. Pro mě je práce vlastně terapie. Hodně pro mě znamená improvizální divadlo, kterému se věnuji několik let. Je to forma relaxace a osvobození. Člověk si během nejrůznějších cvičení a zkoušení uvědomuje, kolik nánosů předsudků a zatvrdlin v sobě za život nastrádal a že je mu líp, když se od nich oprostí. Díky tomu jsem mnohem komunikativnější a otevřenější. Samotná představení před diváky jsou již jen takový bonus... Samozřejmě v nich mám možnost uplatnit i svou potřebu vytvářet nejrůznější veršované útvary, básně a písně a to dělám moc ráda. Občas zkouším formu recitačního vystoupení Slam poetry. Také se snažím oprášit své hráčské dovednosti (housle, kytara). Podílím se na vedení oddílu vodních skautů ve Vřesíně a někdy vypomáhám ve vřesinské knihovně. Velkou výzvou pro mě je práce v seniorátním výboru naší církve. Toto mi zabírá hodně času, protože vše je pro mne nové. Zvolení do seniorátního výboru bylo veliké překvapení, ale zatím mi přináší jen radost, baví mě to a konečně mám pocit, že mé letité studium na ETF a životní zkušenosti k něčemu jsou. Musím samozřejmě zmínit i svou práci, která nás živí... i té musím věnovat někdy víc než jen 8,5 hodin denně. A má rodina, to je radost – s tou jsem nejraději, protože (samozřejmě jako každá máma) mám dvě nejlepší děti na světě!

3. Jaký je Tvůj oblíbený verš z Bible?

Mám ráda žalmy, snad i proto, že jsou to vlastně básnické útvary a já mám poezii moc ráda, a taky je ráda překládám z hebrejštiny. Nebyla jsem potvrzená a nevím, jestli jsem měla nějaký verš, když mě křtili v katolickém kostele, ale sama pro sebe jsem si oblíbila Izajáše 55, 8-9:

Mé úmysly nejsou úmysly vaše a vaše cesty nejsou cesty moje, je výrok Hospodínův.

Jako jsou nebesa vyšší než země, tak převyšují cesty mé cesty vaše a úmysly mé úmysly vaše.

To je pro mě úplný základ vztahu s Bohem, uvědomění si, že my něco chceme, věci nějak chápeme, nějak je děláme s nejlepším vědomím a svědomím, ALE jsou

to NAŠE cesty a NAŠE úmysly. A ty mohu být úplně jiné, než chce Bůh. Tenhle verš je pro mne lekcí pokory, uvědomění si, co je podstatné a důležité. Častokrát si uvědomuji, jak jsem úplně mimo... a jsem velmi ráda, že Boží cesty převyšují mou snahu, umolousanost a upachtěnost. A i 11. verš zmíněného oddílu je moc pěkný – kéž by i naše slova vykonala na své cestě aspoň něco z toho, co říkají...

4. *Jaká je Tvá oblíbená křesťanská píseň?*

Mám dvě, z dodatku *Moc předivná* (č. 697), ta byla první, kterou jsem uměla zahrát na klavír a která mi zalezla pod kůži. Měl ji rád Marek a hlavně jeho dědeček František. A ta druhá je *Učiň mě, Pane, nástrojem* (č. 684), František z Assisi, hudba Petr Eben. Lze krásněji vyjádřit, že víc je v dávání než přijímání?

5. *Kromě mnohých aktivit ve sboru (místokurátorka, hlavní organizátorka výtvarných dílen, vedoucí nácviku vánočního divadla, učitelka nedělní školy, ...) jsi také 1.náměstkyně seniorátní kurátorky. Co je tedy v seniorátu Tvým úkolem?*

Musím říct, že opavský sbor je pro mě přístav. Taková jistota, kam se vždy ráda vrátím. Za těch pár let s Vámi se toho hodně událo, dobrého i špatného v našich životech a já vím, že zde najdu pochopení a blízkost. Já jsem samozřejmě člověk omylný a nedokonalý a asi i trošku drzý a jsem moc ráda, že mě dovedete brát i s mými chybami. Víím, že někdy „přestřelím“ a řeknu, co nejde vzít zpátky... ale i taková jsem, i když se s tím snažím bojovat. Moc mě baví pracovat s dětmi a mládeží, ony jsou totiž pro mě zdrojem neuvěřitelné radosti, energie a nápadů. Co se týče mé práce v seniorátním výboru, jak jsem již řekla výše, rozkoukávám se. Nemám nějaký speciální úkol, snad být po ruce seniorátní kurátorce, ale spíš je to tak, že já se od seniorátní kurátorky Noemi Batlové učím. Poznávám náplň práce seniorátního výboru a seznamuji se s lidmi. Letos seniorátní výbor navštěvuje střediska Diakonie v našem seniorátu a snažíme se seznámit s problémy a přemýšlíme, zda můžeme být nějak užiteční a podpořit jednotlivá střediska. Jako velmi pozitivní krok zatím vidím patronát nad sbory. Každý člen seniorátního výboru má patronát nad pěti konkrétními sbory, já se snažím postupně sbory navštívit, seznámit se s jejich kazatelem, staršovstvem, aktivitami, snažím se zjistit aktuální potřeby nebo požadavky na činnost seniorátního výboru. Vzhledem k rozlehlosti našeho seniorátu se mohou sbory lehce ocitnout v nějakém vakuu, ať už informačním nebo pocitovém, a to není dobře. Už tak nás všechny zaměstnávají

starosti o budoucnost sborů a pocit vyloučenosti nebo odříznutí rozhodně není to, co bych chtěla. Proto se snažím o otevřenou komunikaci, protože problémy jsou od toho, aby se řešily.

6. Co Ti dalo studium na Evangelické teologické fakultě?

To je složitá otázka. Nebudu zastírat, že můj pohled na Bibli, náboženství a společenství věřících byl do jisté míry deformovaný. Před vstupem na fakultu jsem prošla několika církvemi a náboženskými společnostmi, hodně jsem hledala a cesta to nebyla jednoduchá. Šla jsem pak sice na evangelickou fakultu, ale o ČCE jsem téměř nic nevěděla, nevyrostla jsem v církvi a vlastně jsem ani nevěděla, co mě tam čeká. Takže studium dosti zpřeházelo nejen můj osobní život (poznala jsem se na fakultě s Markem, mým manželem), ale i mou církevní budoucnost. Pamatuji si, jak nám Martin Prudký v prvním ročníku říkal, že nám fakulta rozbije na kousičky naši víru a to, čemu jsme dosud věřili, a my si během studia vytvoříme novou mozaiku. Vůbec jsem tomu nevěřila a nechápala to. Dnes ale mohu potvrdit, že je to tak. Studium mi otevřelo mnohé dveře nejen vědomostní (naučila jsem se pečlivě exegezi a práci s biblickým textem, základní znalost latiny, řečtiny a hebrejštiny, atd.), ale i lidské. Poznala jsem při studiu mnoho úžasných lidí, výborných pedagogů, odborníků ve svém oboru, ale i spolužáků, bojovníků, kteří chodili do práce, starali se o děti a tak podobně (studovala jsem kombinovaný obor – tedy dálkové studium) a přitom zvládali ještě číst, překládat, studovat. Fakulta se pro mě stala takovou velikou rodinou a dodnes jsem všem, kteří mě podporovali, vděčná.

7. Odkud na to všechno bereš sílu?

No, to by mě taky zajímalo... Od chvíle, kdy Marek onemocněl, mám velké problémy se spánkem, byla období, kdy jsem spala maximálně dvě tři hodiny denně, a ani teď to není žádná sláva. Po pravdě se trochu děším chvíle, kdy ten motůrek ve mně nenastartuje... Ale zatím mám dobrou baterku – mám radost z každého rána, snažím se radovat z věcí kolem mě. I věci, které nevypadají pozitivně, mohou člověka posílit. Záleží na našem přístupu. Mám pár dobrých přátel, skvělé děti a rodinu, kolegy v práci, lidi ze sboru, z divadla, ze skautu, ti všichni mi svým způsobem dávají sílu. A taky se ráda z trápení a smutku vypisuju. Mám šuplátka plná básniček, slovíčka, která mě očišťují...

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Opavě

Pavel v dopise Filipským 4,13 říká: *Vše mohu v Kristu, který mi dává sílu.* I já to tak cítím, díky Bohu mám svobodu a možnost žít, ne jen přežívat, ale žít opravdu a naplno a byla by škoda tuto možnost nevyužít!

Ptala se Zdenka Jančářová

Sudice

V rámci našeho sboru máme jednu funkční kazatelskou stanici Sudice. Jedná se o společenství sester a bratří, kteří se scházejí jednou měsíčně, aby společně s opavským farářem mohli slyšet Boží slovo. Dne 10. června 2018 spolu s br. farářem vyrazil do kazatelské stanice opavský pěvecký sbor, aby svým zpěvem obohatil nedělní bohoslužby. Slova jednoho z účastníků zaznamenáváme:

Hurrrráááá a jedem na turné – tedy do Sudického kostela. A co tam budeme dělat, no přece zpívat.

Sešli jsme se všichni, co mohli z našeho pěveckého kroužku a ti, co nemohli, o hodně přišli.

Náš farář Pavel Janošík měl kázání. Zaspívali jsme oblíbené písně po vedením dirigentky Romany Chalupské.

Bylo to velmi povzbuzující pro evangelíky ze Sudic, kteří se nemohou účastnit našich bohoslužeb v Opavě.

Myslím si, že to byl dobrý počín našeho pěveckého souboru a mohli bychom to opakovat nejen v Sudicích, ale třeba i ve Vítkově či v Krnově.

Díky všem, kteří se zúčastnili.

Petr Wolf

Konec školního roku

V neděli 24. 6. 2018 byl naším hostem br. farář Pavel Šindler z Ostravy, který dopoledne posloužil bohoslužbami. Během bohoslužeb se děti v nedělní škole rozloučily s nedělkoškolním rokem a pochutnaly si na výborném ovocném koláči.

Dopoledne a poledne jsme prožili společně ve sborových prostorách a na sborové zahradě.

Jako každý rok i letos se při tradičním opékání setkaly všechny generace, povídali jsme si, jedli jsme a bylo nám spolu dobře. Navzdory dešťovým přeháňkám se jídlo podařilo ugrilovat. Díky všem, kteří se zapojili do pomoci s přípravou grilování i všem, kteří přišli.

Zdenka Jančářová

Oslavy 50. Let na Travné

Už je to 50 let! Když vidím, jak na Travnou postupně přijíždí různé generace lidí, přemýšlím, jaké to mohlo být před 50 lety. Každý, kdo tam přijel, má své vzpomínky, nějaké to oblíbené místo na spaní, nějakou vtipnou historku... Je to fascinující, hodně lidí tam neznám, ale i tak tvoříme jednu opravdu velkou skupinu. Po registraci jsme zahájili oslavy večerí, a to opékáním špekáčků. Pro zájemce následoval program Vzpomínání s Hanou Petrovou, kterého jsem se také účastnila. Kromě povídání byly ke shlédnutí i fotky a video. Na závěr večera nám ještě zazpíval Honza Dospiva své písně a pak už následovalo povídání a spánek. V sobotu dopoledne jsme chystali program na odpoledne a večer, někteří se vydali k hrobu Adolfa Petra, kde se uskutečnila krátká vzpomínka. Odpoledne nás provázela hlavně hudba. Poslechnout jsme si mohli Shirim Ashirim, Kontryhel a kapelu, která se mi nejvíce líbila, Rescued z USA. Členové této kapely s námi absolvovali i brigádu před oslavami a pomohli tedy s přípravami. Byla to skvělá příležitost k procvičení angličtiny a minimálně já jsem za tu možnost hodně ráda. Oslavy byly mezinárodní, Američany jsem už zmínila a dále se zúčastnili i Němci a Norové. Kromě hudby jsme shlédli i několik scének pantomimy a samozřejmě nechybělo hodně jídla a pití. Oslavy se odehrávaly hlavně na hřišti u Oravce, kde jsme měli jeden z párty stanů. Ty se musely hlídat a každý den jsme se střídali v přespávání pod stanem. Já a pár dalších mládežníků jsme zůstali i po oslavách. Nedělní bohoslužby proběhly v katolickém kostele. Byly dlouhé, protože se vše překládalo z češtiny do angličtiny, němčiny a norštiny. Kostel jsme zcela naplnili, což bylo vidět u Sv. večere Páně, kde jsme stáli po celém obvodu kostela. Nakonec nechyběla ani společná fotografie před kostelem a oslavy jsme zakončili obědem. Během celých oslav byla možnost si koupit spoustu věcí, jako třeba velice povedený almanach, kalendář, oplatky, placky a zrcátka s logem Setkávání... I když jsme před i během oslav měli pár komplikací (např. Norové měli objednané ubytování v Javorníku až od neděle a ne od pátku, takže neměli kde spát), myslím si, že i přesto byly oslavy moc povedené a všichni jsme si je pořádně užili a jsem moc ráda, že jsem mohla na Travné oslavit toto krásné výročí.

Hanka Plachá

Jo, jsme už starší generace, stáli jsme při zakládání akcí na Travné. Po padesáti letech jsme se rádi sešli, byť nás starších nebylo mnoho. Nejen že jsme se zúčastnili dobře organizovaného sejití, ale mohli jsme spolu hovořit a ten prostor byl. Je vzácné, že z našeho společenství vzniklo mnoho úžasných přátelství, manželských vztahů a také se zde formovali lidé pro práci v církvi. Nejen jako kazatelé, ale také presbyteři a další pracovníci v církvi. To vnímám jako Boží požehnání, které přinášela a nabízela rodina Petrova. Adolf Petr zanechal mnoho dobrých vztahů, mnoho blízkých přátelství, hodně nás na cestě víry ovlivnil. Jsme vděční, že mnohé vzpomínky můžeme konzultovat s jeho manželkou Hanou. Žije v Javorníku, je vděčná za každou návštěvu, ráda si s námi povídala na oslavě výročí. Je dobré, pokud na ni budeme my, kteří ji známe, myslet v modlitbách. Vždyť modlitby jsou a budou to, co nás spojuje.

Antonín Plachý

Sobotín 2018 – sborová dovolená

Společný pobyt v Sobotíně se konal hned začátkem prázdnin. Většina účastníků už tušila, co je čeká. Sobotínská fara nabízí pár pokojů, velký prostor pro mládežníky a jejich deskové hry, kuchyň a jídelnu. K posezení se dá využít dvůr a prostor s ohništěm, ke hraní her a sportování pak rozlehlá travnatá plocha za farou.

Program pobytu byl volný, průběžně jsme se domlouvali, navrhovali, vybírali cíle a okruhy cest. Podle zájmu se vytvářely skupinky na vycházky, výšlapy či túry. Čas jsme trávili také vařením, povídáním (spíš dospělí), zpěvem, čtením, hraním her

(spíš děti a mládež), sběrem bylin a lesních plodů a hledáním se navzájem - to když se vyrazilo po neznačených cestách.

Počasí bylo příznivé, nálada vstřícná a tak se výlety vydařily. Navštívili jsme zříceninu hradu Rabštejn, naučnou stezku s úkoly Švagrov, Vernířovice,

Šumperk, Prostřední skálu nebo Kamenný vrch. Naše chuťové buňky osvěžila zastávka na Rybářské baště v Rudolticích.

Pravidelně jsme se potkávali při večerním programu. Společně jsme zpívali, náměty k přemýšlení a rozhovorům o víře jsme čerpali z knihy M. O. Váchy „Nevyžádané rady mládeži“. Součástí každého večera bylo představení oblíbených knih účastníků a čtená ukázka z nich. Bylo inspirativní nahlédnout do čtenářského světa napříč generacemi.

Týden uběhl jako voda v přátelské atmosféře a odpočinkovém režimu. Díky Pavlovi Janošikovi za zajištění místa a organizaci společné dovolené. Příští rok bychom rádi organizovali další sborovou rekreaci. Přihlásí se někdo další, abychom mohli být spolu?

Hedvika Janošiková, Vladka Horáková

Kostelní tábor

Letošní tábor se konal ve Vršovcích, kde jsme vyměnili naše tradiční stanování v teepee za přespávání ve srubu. Bohužel jsme se museli obejít bez větší účasti jak vedoucích, tak nás dětí. Vedení se ujal Tomáš Domes, další Vojta Janošík a Katka Domesová, jež zároveň zastala roli kuchařky a zdravotnice v jednom. Během tábora nás navštívili ještě zbytek

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Opavě

rodiny Janošíků, Ondra Dehner a Jakub Domes. Nás dětí se sešlo pouhých sedm. Na srubu ještě bylo dost práce jako například stavění sprchy, kozy na řezání a spousta sbírání dřeva. Program byl sice volnější, o to však zábavnější. Mezi nejoblíbenější část tábora patřila celodenní hra, u které jsme se rozdělili do dvou skupinek, starší a mladší. Mladší hráli hry a získávali jména stanovišť, kam se mají dostat. My starší jsme také nalézali indicie pro nalezení míst dalšího setkání, ovšem informace jsme získali až po vyluštění hádanky. Konec hry nastal po vyluštění veškerých hádanek a dohrání všech her, kdy jsme na poslední zastávce našli polohu místa setkání. Opět jsme si ověřili, že naše každoroční tradice ve formě deště během přespávání v lese přetrvává i dodnes. Počasí nám vyšlo celkem dobře až na poslední tři dny, kdy jsme zažili občasně přeháňky. I přes veškeré nezdary, klíš'ata a slzy se tábor vydařil a vděk patří všem, kteří dokázali prázdninové chvílky příjemnit natolik, až jsme si neuvědomili, že už je vlastně konec. DĚKUJI VŠEM

Michal Grufík

DOVĚTEK

Pro letošní rok bylo opět blokováno místo pro tábor v Hošťálkově. Podmínkou ovšem bylo, že se zúčastní dostatečný počet dětí, abychom pokryli veškeré náklady. Žel, přihlásilo se málo dětí, takže bylo nutno na poslední chvíli tábor v Hošťálkově zrušit. Majitelé nám vyšli vstříc, takže jsme nemuseli hradit pobyt, ale podmínkou bylo, že po celý původně plánovaný pobyt musí být tábor nepřetržitě hlídán. Mládežníci - Tereška Dehnerová, Hanka Plachá, Kuba Marek a Eliška s Danem Zmrzlíkovi trávili střídavě svůj volný čas v Hošťálkově „na hlídce“, za což jim patří velký dík.

Máme radost z toho, že nakonec proběhl opavský tábor. Setkávání dětí vnímáme jako důležitý akt k vytváření společenství. Nakonec tak to chápou i všichni zúčastnění. Zároveň je ale otázkou, zda rodiče mají zájem posílat děti na opavské tábory. Dětem se tam opravdu líbí, to jsme si mohli přečíst v uplynulých letech i v letošním roce. Mládež se poctivě připravuje, program je zajímavý a nápaditý. Přesto je přihlášených tak málo. V nejbližší době bychom se chtěli sejit s mládeží a vyjasnit si další pokračování. K tomu ovšem budeme potřebovat také vyjádření rodičů. Snad se naše opavské tábory stanou prioritou při výběru tábora pro rodiny v dalších letech. Určitě vám dáme vědět.

Děkujeme moc Tomovi a Kačce Domesovým, Vojtovi Janošíkovi a všem těm, kteří jakkoliv přispěli ke zdárnému průběhu letošního tábora.

Antonín Plachý

Nezapomeneme?

21. srpna 2018 jsme si připomněli již padesáté výročí okupace Československa. Je dobře, že se i na tyto smutné milníky naší historie nezapomíná. Historická paměť je důležitá nejen pro badatele a historiky, ale také pro život národa, který může ještě pořád žít ve svobodě. Neměli bychom zapomínat a už vůbec bychom neměli tyto věci zlehčovat. Už jen proto, že srpnová invaze pěti armád Varšavské smlouvy a jejich počínání v Československu si hned v první den okupace 21. srpna 1968 vyžádaly oběti na životech a řadu vážně zraněných československých obyvatel. Největší ztráty byly po střetu sovětských vojáků s neozbrojeným davem v okolí budovy Československého rozhlasu v Praze. Oběti byly hlášeny nejen z dalších míst hlavního města, ale také z jiných měst a obcí (např. z Liberce, Brna, Bratislavy, Košic, Popradu a dalších). Jen první den okupace byly zraněny desítky osob, mnoho z nich těžce. Ztráty pokračovaly i v dalších dnech, týdnech a měsících. Celkem si okupace Československa do konce roku 1968 vyžádala 137 mrtvých, zhruba 500 těžce a stovky lehce zraněných. I na tyto oběti za naši svobodu máme vzpomínat.

Naše synodní rada vydala k tomuto výročí prohlášení. Stručné, ale jasné a srozumitelné. Připomeňme si jej:

K 50. výročí okupace

Události 21. srpna 1968 krutě udupaly naděje na svobodný život v tehdejším Československu. Mnozí tu trpkou bezmoc a bolest pamatujeme. Proto jako ti, kdo žijí ve svobodném státě a mají zkušenost života v totalitě, podporujeme všechny, kdo na této planetě žijí v útlaku a po svobodě touží. Modleme se za ně a žádejme představitele našeho státu, aby se jich aktivně zastávali.

Važme si toho, že žijeme ve svobodě a demokracii, a s občanskou odpovědností odmítáme všechny projevy, které je ohrožují.

Synodní rada ČCE
(e - církve a AP)

Hra Christivity

Tato hra se stává zajímavým doplňkem na vyplnění volného času pro všechny generace. Informace zazněly i v Českém bratru a na jiných místech. Spojil jsem se s jedním z autorů hry studentem teologie Benjaminem Rollem a jeho informace předávám do Zpravodaje.

Hra vznikla mezi studenty teologie - vytvořil ji Benjamin Roll a jeho spolužačka Majda Horáková. Původně to mělo být jen pro spolužáky, ale když se o tom dozvěděli další mládežníci a mimo jiné i oddělení mládeže na synodní radě, vznikl návrh k vytvoření verze pro veřejnost.

Hra byla vytvořena na základě známé hry Activity, ale s křesťanskými pojmy. Zahrnuje tři stupně obtížnosti (nedělní škola, mládež, farář) a několik kategorií (Starý zákon, Nový zákon, církev, církve a jiné).

Je to zábavná hra pro větší počet lidí - hraje se ve větších týmech, ale dá se hrát i třeba jen ve třech. Je vhodná pro mládežnické akce, ale i pro výuku konfirmandů anebo pro pobavení všech generací ve sboru.

Hra se skládá z pantomimy, kreslení a také popisu vlastními slovy. Tým pak musí uhodnout, co se předvádí za slovo a díky získaným bodům (dle obtížnosti) se posunuje po herním poli. Ke hře je přiložen návod a stručný slovníček pojmů, který pomůže v základní orientaci.

Vydání bylo umožněno díky oddělení mládeže a synodní radě a také díky grantu z Německa.

Bližší informace jsou na <http://synodcce.cz/christivity-slyseli-jste-jiz-o-nich/>

Rozhovor s Benjaminem Rollem vedl Petr Wolf

Rekordní postní sbírka pomůže v uprchlickém táboře

Celocírkevní postní sbírka v roce 2017 určená na pomoc v jordánském uprchlickém táboře Zátarí vynesla rekordních 670 tisíc korun. Spolu s dalšími dary od partnerů z USA bude do Zátarí odesláno přes 1,1 milionu korun.

Zátarí je jeden z největších uprchlických táborů na světě. Počet obyvatel se ustálil na 80 tisících, naprostá většina z nich přitom musela opustit své domovy ve válkou sužované Sýrii. K hranici je to vzdušnou čarou necelých 20 kilometrů, přesto je návrat domů v nedohlednu.

„Když sem uprchlíci přicházeli, původně si mysleli, že tu zůstanou měsíc, dva. Dnes už jsou tady třeba pět let,“ říká český velvyslanec v Jordánsku Petr Hladík. Vyvrací přitom mýtus, že

cílem všech uprchlíků je pokračovat dál do Evropy. „Moje osobní zkušenost – a setkávám se s těmi lidmi už více než čtyři roky – je jiná. Chtějí se vrátit domů.“ To však stále není možné a nezdá se, že by to v dohledné době možné bylo. Válka v Sýrii trvá, je nepřehledná, a jak ji zastavit, neví nikdo.

Největším nepřítelem v táboře není nedostatek jídla nebo špatná hygiena. Jordánsko se ve spolupráci s mezinárodními vládními i nevládními organizacemi snaží o to, aby podmínky v táboře byly důstojné. Rodiny tu bydlí v plechových kontejnerech, za poukazy mohou nakupovat ve dvou oficiálních supermarketech, lidé mohou omezeně pracovat a děti chodit do škol ... Největším nepřítelem je nečinnost a stagnace. Jak naplnit volný čas, kterého je spousta? Jak si zachovat motivaci a naději?

Finance z postní sbírky proto pomohou zajistit zázemí tábora pro setkávání, vzdělávání a dětské hry. Diakonie tu buduje takzvanou Oázu míru. Probíhají tu kurzy šití, lidé se učí kadeřnickému řemeslu, pracovníci diakonie pomáhají ženám, které prožily násilí, poskytují oporu dospívajícím dětem v pro ně důležitých otázkách a tématech. Nedílnou součástí jsou hřiště pro volnočasové aktivity pro děti a mládež.

Postní sbírka 2018 napomůže tomu, aby i uprostřed pouště a na útěku před krutostmi války vzniklo místo setkávání, rozhovorů, poznání a dětských her. Místo naplněného času, naděje a radosti... Děkujeme vám všem, kteří jste přispěli a přispějete.

Více o tom, jak a komu pomůže dar z postní sbírky 2018, naleznete na stránkách Diakonie ČCE <https://postnisbirka.diakonie.cz/ctete-dal/udrzet-nadeji-komu-a-jak-pomuze-dar-z-postni-sbirky/>

e-cirkev, upravil Antonín Plachý

Anketa

Milé sestry, milí bratři,

tým členů našeho sboru s dalšími spolupracovníky pravidelně připravuje Sborový zpravodaj a aktualizuje webové stránky. Snažíme se, aby vše bylo aktuální a zajímavé. Tato práce není jednoduchá, vyžaduje velké časové nasazení, hledání dobrých nápadů a koordinování spolupráce.

Moc bychom si přáli, aby Zpravodaj i webové stránky nám všem opravdu sloužily. Proto potřebujeme zpětnou vazbu, tedy informace, zda naše práce má smysl, zda je využita a zda je pro vás potřebná. Z těchto důvodů jsme připravili anketu. Uvědomujeme si, že anket je všude plno, stále se s nimi při nejrůznějších příležitostech setkáváte. Ale přesto vás chceme

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Opavě

poprosit, abyste si našli chvílku času, zamysleli se a napsali nám své názory, tolik je potřebujeme. Díky vašim názorům budeme moci naše informace zlepšit.

Jak to s vyplněnou anketou udělat? Pokud ji vyplníte ručně - písemně, pak vás prosíme, abyste vyplněný formulář vhodili do schránky, která je v malém sálku a je označena heslem „ANKETA.“

Součástí sociálních sítí je i dnes běžně užívaný facebook, který používají lidé obzvláště mladší generace. Na staršovstvu jsme o tomto mnoho diskutovali, zvažovali pozitiva i negativa. Nakonec staršovstvo sboru pověřilo Petra Wolfa, aby vytvořil profil našeho sboru při dodržení určitých podmínek. I k tomu se můžete v anketě vyjádřit.

A nyní to nejdůležitější! Abychom mohli vaše odpovědi zpracovat, prosíme, abyste je odevzdali nejpozději do konce měsíce října, což je 31. 10. 2018. Ale raději dříve, ať na to nezapomenete ☺.

Pro vaši informaci ještě posíláme jména těch, kteří se na Zpravodaji a na webových stránkách podílejí. Na tyto osoby se pak můžete v této souvislosti vždy obracet.

Zpravodaj:

Staršovstvem pověřené osoba: Antonín Plachý.

Spolupracovníci: Zdenka Jančářová, Viliam Kušník, Pavel Janošík, Petr Wolf, Helena Domesová.

Webové stránky:

Staršovstvem pověřená osoba:

Michal Jančář.

Spolupracovník:

Zdenka Jančářová.

Nově vznikající facebookové stránky:

Staršovstvem pověřená osoba:

Petr Wolf.

Těšíme se na spolupráci.

Antonín Plachý

Trocha poezie nikoho nezabije...

Dnes bych Vám ráda krátce představila básnickou tvorbu Marty Veselé Jirousové. Marta se narodila Julianě a Martinovi Jirousovým. Vystudovala český jazyk a výtvarnou výchovu na pedagogické fakultě v Olomouci. Dvakrát ilustrovala knihu svého otce Magor dětem. Vysočina, kde se narodila a kam se vrátila po studiích, ovlivnila její křehkou básnickou

tvorbu. V jejích básních se spojují motivy přírody, křesťanské spirituality a hledání, v tomto se přibližuje básním Bohuslava Reynka. Je zajímavé, že tyto dvě poetické duše spojuje i vesnice Stará Říše, ve které Marta žije a kam se Reynek uchýlil během války. Její básně jsou důkazem, že není třeba mnoha velkých slov, ve stručnosti a jednoduchosti se ukrývá hloubka sdělení. Vydala tři knihy: Procházka s andělem, Děti deště a 5 dětem. Všechny uvedené verše jsou z básnické sbírky Procházka s andělem.

Simona Kopecká

Modlitba z jeřabin

Pro osamělou jeřabinu
naleznu v sobě v tobě
vínu
Pro tento čas
zůstávej Pane v nás
a smiluj se
Nad námi nelam hůl

***

Procitá
ze sna se budí
(Bože nás provázej
Zapud' ji)
Vzpomínku

kteřá studí

***

Do ticha
myšlenka hříšná
proniká

Zimní

Vratké jsou city
sněhuláků
Těžko říct zdali člověčí
city jsou větší

***

Je přec doba postní

tak se Marto posti

Modlitba

Pane odpusť
chci být jen kapkou
v dešti
jen zrnkem písku
třeba jen jehlou v kupce
sena
Pane já váhám
Jsem na to sama

Naši jubilanti

V měsících září, říjen a listopad si své narozeniny budou připomínat:

Ruth Havranková, Jiří Kynčl, Vítězslav Janáček, Alena Šindlerová, Ludmila Grulichová,
Marta Gebauerová, Miroslav Valchář, Josef Šindler, Věra Volkmerová, Libuše Burgetová

Sám pak náš Pán Ježíš Kristus a Bůh náš Otec, který si nás zamiloval a ze své milosti nám dal věčné potěšení a dobrou naději, nechť povzbudí vaše srdce a dá vám sílu ke každému dobrému činu i slovu (2Te 2,16-17).

Poděkování.

Milí bratři, milé sestry, děkujeme vám všem, kteří pravidelně pamatujete na potřeby našeho sboru. Salár a dary můžete platit buď v kanceláři sboru v hotovosti, nebo přímo na sborový účet č. **28 00 32 13 97 / 2010.**

Salár označte variabilním symbolem 11, dary pak 12.

Sbor zřídil i druhý účet, který je fondem oprav a prostředky na něj poukázané budou sloužit k údržbě a opravám sborových budov. Jeho číslo je **25 00 49 98 39 / 2010.**

Adresa - Lidická 2, Opava 746 01

Úřední hodiny: Úterý 16 – 17:30 h.
Pátek 9 – 12 h.

Farář: Mgr. Pavel Janošík

Kurátor: Antonín Plachý

Telefon: 739 517 284

Email: opava@evangnet.cz

Webové stránky sboru: www.evangeliciopava.com

Redakční rada

Antonín Plachý (šéfredaktor), Pavel Janošík, Viliam Kušník, Petr Wolf, Zdenka Jančářová

Jazyková korektura: Helena Domesová